
VIERING / DIENST op 3 augustus 2025, 10 uur**Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer**

Orgel/Piano: J.R.

Koster: Leon de Graaff

Kerkenraadslid: Tilly Overbeek

Lezer: Willem van Bloemen

Predikant: Paul F. Thimm

“Bruggen bouwen”

Aansteken van de kaarsen**Welkom****Zingen** “Dank U voor deze nieuwe morgen”

218 (alle 5)

Bemoediging en Groet

Onze hulp is in de naam van de Eeuwige,
die hemel en aarde maakt,
die trouw houdt in eeuwigheid;
die niet verloren laat gaan het werk van zijn handen.

Genade, barmhartigheid en vrede
van God, die ons liefheeft als een goede moeder of vader – en meer dan dat,
en van Jezus Christus, die ons voorgaat als een zorgzame gids
door de Heilige Geest, die ons steunt en uitdaagt als een wijze lerares. Amen.

Met elkaar delen (kaarsen aansteken)

...(slot)

Afgelopen woensdag waren Akke-Clara en ik mee met een groepje mensen namens de Raad van Kerken Hoofddorp in de Open Hof kerk in Kampen.

In deze kerk wordt vanaf november 2024 het gezin Babayant opgevangen, die worden bedreigd met uitzetting uit ons land. Zij zijn vanuit Oezbekistan naar Nederland gevlucht en wonen al meer dan 11 jaar in ons land. Twee van de vier kinderen zijn hier geboren en opgegroeid.

Vanuit solidariteit met alle in Nederland gewortelde kinderen en gezinnen, en uit solidariteit met de kerkgemeenschap in Kampen, hebben wij meegewerkt aan de voortdurend doorlopende viering. Woensdag van 10 tot 14.00 uur hebben we de dienst gaande gehouden. Het was inspirerend zo met elkaar.

Zolang de kerkdienst bezig is, mag het gezin niet worden uitgezet en zijn ze dus veilig. Vrijwilligers uit het hele land zorgen er inmiddels al meer dan 9 maanden ervoor, dat de dienst doorgaat. Een daad van protest tegen de onbarmhartigheid van onze regering.

Ik wil graag een kaars aansteken voor het gezin Babayants (Aram, Ariana, Amelia en Aleksa en hun ouders Aleksandr en Karina) en voor de kerken in Kampen die hen in de Open Hof Kerk kerkasiel.

Zingen “In de veelheid van geluiden”

283:1,2,4,5

Gebed

U die niet gebonden bent aan tijd en ruimte!
 U die dicht bij ons bent hier in de Vermaning, thuis, op ons werk of waar we ook zijn!
 U die we God noemen, Eeuwige, Levende!

Wij danken U voor tijden om verbondenheid te vieren – zoals vanochtend
 - verbondenheid met elkaar, door ons geloof,
 - verbondenheid met uw schepping,
 - verbondenheid met U, Eeuwige.

Wij danken U, dat u van zich laat horen op allerlei plaatsen en momenten in ons leven
 - en zo ook hier vandaag.

God, versterk en voed ons met uw kracht voor lichaam en ziel.
 Vervul ons met vertrouwen in U en in elkaar, zodat we een geloofsgemeenschap van Christus zijn, vandaag en ook door de week.
 Troost ons als we verdrietig zijn, daag ons uit als we lauw worden in ons geloof.
 En laat ons uw liefde ervaren – door uw woord en door wat we elkaar kunnen geven en van elkaar kunnen ontvangen. Amen.

Inleiding “Bruggen bouwen”

Dit is de brug in Mijdrecht waar wij bij ons thuis op uitkijken als we aan de etenstafel zitten en naar buiten kijken. De brug verbindt beide oevers, fietsers en wandelaars maken er gebruik van. Bruggen bouwen is een apart vak. Een bruggenbouwer is iemand die een verbinding tussen twee oevers tot stand brengt.

U zult op het scherm ook nog bruggen zien die we in Aalsmeer tegenkomen en herkennen. Symbolen van verbinding in onze omgeving. Hedzer de Haan heeft zich de tijd genomen om foto's daarvan te maken. Dank je wel Hedzer.

Hebt u wel eens gehoord van Barnabas? ...

Vandaag stel ik u voor aan **Barnabas**, een bruggenbouwer in de bijbel.

Barnabas is het, die Paulus geïntroduceerd heeft in de kring van apostelen en in de christelijke gemeenten.

De bijbelgedeelten waar we samen naar luisteren, komen uit het boek **Handelingen**. We horen daarin iets over de vroege christenen en de rol die Barnabas speelde.

We horen daarin niet alleen iets uit het verleden, maar ook iets voor nu en voor de toekomst. Want nog steeds hebben wij bruggen en mensen die bruggen kunnen bouwen hard nodig! Bruggenbouwers zijn priesterlijke mensen.

Laten we zien en horen of we iets van Barnabas kunnen leren.

Barnabas – een bruggenbouwer. Laten we iets van zijn verhaal volgen zoals we het terugvinden in het boek Handelingen.

We doen dat in een vierluik:

We beginnen elk van de vier gedeelten met een bijbellezing.

Dan volgen er enkele gedachten hierover (een overdenking in 4 delen dus) en daarna zingen we telkens één couplet van Lied 975 (behalve na het laatste 4e gedeelte).

Bijbellezing: Handelingen 4:32-37

Overdenking deel 1 “Een brug van God”¹

Lieve gemeente,

Over het begin van Barnabas weten we helaas niets: zijn kindheid en jeugd blijft voor ons geheim.

Als we voor het eerst over Barnabas horen, is hij al volwassen en staat hij midden in het leven van de jonge christelijke gemeente van Jeruzalem. Barnabas is afkomstig van het eiland Cyprus maar is teruggekeerd naar Jeruzalem.

Barnabas is een Leviet. Dat betekent dat hij zo nu en dan in Jeruzalem moet zijn om in de tempeldienst te doen. Naar oud gebruik zijn de taken van de Levieten heel veelzijdig. Levieten bewaken de tempel (kosteren), ze assisteren de priester tijdens de viering, ze zorgen voor muziek en begeleiden de samenzang (ons koor, onze koster, de kerkenraadsleden en de organist zijn dus een soort “levieten”).

Of de leviet Barnabas tijdens een van zijn tempeldiensten in aanraking kwam met Jezus zelf of met zijn discipelen? – Ook dat weten we niet.

Slechts twee dingen horen we hier:

Allereerst dat “Barnabas” eigenlijk Jozef heet. De apostelen hebben hem de bijnaam “Barnabas” gegeven. “Barnabas” is Hebreeuws en betekent “zoon van troost” of letterlijk: “zoon van bemoediging”, of “zoon van vermaning”.

Troosten is iemand steunen, aanwezig zijn, luisteren, zorgen dat iemand zich niet alleen of verlaten voelt. Deze Jozef kreeg dus in zijn gemeente de mooie bijnaam ‘Barnabas’, omdat hij een echt priesterlijk mens was. Barnabas bouwde een brug tussen de mensen en God.

Het tweede wat we over Jozef Barnabas te horen krijgen, is dit:

“Hij bezat een akker, die hij verkocht, waarna hij het geld naar de apostelen bracht.” (V.37)

Barnabas zette zich voor de geloofsgemeenschap in – vol overgave. Daar hoort ook zijn bezit bij. Hoe rijk Barnabas was, wordt niet uit de doeken gedaan. Dat gaat ons ook niets aan. Hij zal zeker geen Bill Gates geweest zijn met een grote stichting voor liefdadigheid of een Elon Musk. Hoeveel hij bezat, maakt niets uit: eigendom verplicht. Barnabas was een man van eer en geweten en verantwoordelijkheid.

Zijn lidmaatschap in de nog nieuwe christengemeente is niet alleen iets geestelijks. Christen zijn laat Barnabas zich heel wat kosten. Daar brengt hij offers voor.

Of dit het enige grondstuk is dat hij verkocht, om de opbrengst voor de armen bij de apostelen te brengen, weten we niet. Maar die akker betekent voor Barnabas een stuk zekerheid en die geeft hij op. Niet omdat hij moet. Hij doet dat vrijwillig, brengt in wat hij kan en wat hij redelijk vindt.

¹ Deze vierdelige overdenking is geïnspireerd door een preek van W. Pfendsack, Menschen die Gott brauchen kann..., 2. Barnabas, ein Brückenbauer, S.23-30)

Zingen “Jezus roept hier mensen samen”

975:1

Bijbellezing: Handelingen 9:19b-22,26-27

Overdenking deel 2 “Een brug van mens tot mens”

Maanden later komt een grote golf van vervolging over de christelijke gemeente. Stefanus wordt als eerste martelaar gedood door de fanatieke menigte. Op de achtergrond werkt een zekere Saulus (de latere apostel Paulus) uit de stad Tarsus fanatiek aan de vervolgingen mee.

Op zijn rit naar Damaskus wordt Saulus gestopt door een verschijning van Christus. Een helder licht maakt dat Saulus op de grond valt. En hij hoort de stem: “Saulus, Saulus, waarom vervolg je mij?”- Het ongeloofelijke gebeurt: het komt zover dat Saulus ook een discipel van Christus wordt. Van een achtervolger wordt hij zelf tot een achtervolgde. De christenen daar helpen Paulus om te vluchten.

Paulus waagt het om naar Jeruzalem te gaan. Want hij moet en wil de broeders en zusters daar ontmoeten. Hij weet, hoe moeilijk dat zal zijn, want tot voor kort heeft hij de christenen nog vervolgd. Hij heeft een twijfelachtig verleden. – Al te begrijpelijk wat we in Handelingen lezen:

“Toen hij terug was in Jeruzalem wilde hij zich bij de discipelen aansluiten, maar allen waren bang, omdat zij niet geloofden, dat hij een discipel was geworden.” (V.26)

Zij vrezen een list of verraad. Ze zijn voorzichtig en afhoudend.

Tussen de oergemeente van Jeruzalem en Paulus zit een kloof van angst en wantrouwen.

Is het niet als de kloof tussen alle gescheiden oevers – tot in onze tijd? “Hoe moeilijk is het om elkaar te vertrouwen, na alles wat er gebeurd is!” zeggen we dan. Dat geldt tussen personen, broers en zussen, vrienden, echtgenoten – maar ook voor volkeren; vooral daar waar oorlog en ruzie geweest is of nog is.

Nu slaat het grote uur van Barnabas: *“Maar Barnabas nam hem (Paulus) onder zijn hoede en bracht hem naar de apostelen, aan wie hij vertelde dat Saulus onderweg de Heer had gezien, dat hij met hem had gesproken en dat hij in Damascus vrijmoedig de naam van Jezus had verkondigd.” (V.27)*

Eigenlijk is het heel eenvoudig, wat Barnabas doet: Hij neemt Paulus, die voortaan bekend is onder zijn nieuwe naam Paulus, bij zich op - met het risico verraden te worden. Barnabas geeft Paulus onderdak...en vooral vertrouwen. Zó is een bruggenbouwer: hij luistert en begrijpt het verhaal van Paulus. Hij merkt, dat dat echt is. Barnabas durft het aan om Paulus te introduceren bij de apostelen en in de gemeente.

Dankzij de moed en inzet van Barnabas ontstaat er vertrouwen en wordt Paulus geaccepteerd en opgenomen als een broeder. En zo werd Paulus – dé grote rondreizende zending en gemeentestichter.

De band en de brug tussen hen is stevig geworden en gebleven – ook onder nieuwe spanningen en conflicten die nog volgden.

Zingen “Jezus roept ons te belijden”

975:2

Bijbellezing: Handelingen 11:19-26

Overdenking deel 3 “Een brug van gemeente tot gemeente”

Weer zijn er maanden verstreken. In het noorden in de handelsstad Antiochië zijn vluchtelingen uit Jeruzalem aangekomen. De vonk van hun geloof springt over. - Ook in Antiochië ontstaat een gemeente van Christus – eerst onder Joden, dan ook meer en meer onder niet-Joden.

De christenen in Jeruzalem horen daarvan. Wat zal dat worden? vragen ze zich af. Zullen de nieuwelingen ooit helemaal als leden van de gemeente van Christus geaccepteerd worden of moeten ze eerst nog aan bepaalde voorwaarden voldoen.

In de moedergemeente in Jeruzalem was men bang voor het nieuwe, men was wantrouwend en over-voorzichtig.

Dat klinkt ons misschien vertrouwd in de oren. Ook wij willen best vernieuwing in onze gemeente en groeien willen we ook, maar tegelijkertijd zijn we huiverig voor verandering en onzekerheid. Waar staan we open voor en waarvoor niet?

Ook dat is weer het uur van Barnabas: *“zij vaardigden Barnabas af naar Antiochie.”* (V.22b) Zal het hem lukken om een brug te slaan, een verbinding te leggen - niet alleen van mens tot mens, maar ook van gemeente tot gemeente?

Barnabas komt niet aan met een enquêteformulier of met een beleidsplan met goede regels en tradities van de oergemeente “made in Jeruzalem”. Nee, Barnabas is open voor nog ongekende vormen van gemeentelven en voor christenen met een heel andere achtergrond. Jozef met de bijnaam Barnabas (“zoon van bemoed9-ging”) heeft een antenne voor wat nieuw en toch echt is. En waar God zelf aan het werk is door mensen.

Natuurlijk heeft Barnabas alles kritisch onderzocht. Hij ziet ook de gevaren: bijvoorbeeld dat het enthousiasme van het begin zo weer uitgebrand kan zijn. Of dat de gemeente in Antiochië het corrigerende contact met andere christelijke gemeenten kwijt zou kunnen raken.

Daarom bemoedigt Barnabas (zoon van bemoediging) de christenen in Antiochië om zich in hun leven te blijven oriënteren op wat Christus gezegd en gedaan heeft. - Dat is de **brug** tussen gemeenten en een stevige basis voor de oecumene en in de samenleving: het blijven oriënteren op Jezus en op geloof en open van elkaar leren.

Zingen “Jezus roept ons tot de ander”

975:3

Bijbellezing: Handelingen 12:24-25, 13:1-5

Overdenking deel 4 “Een brug naar de wereld toe”

Nog een jaar later: Barnabas is naar Antiochië teruggekeerd. Daar heeft hij verschillende medewerkers gevonden voor het werk van de gemeente. Paulus van Tarsus hoort daar nu ook bij. De gemeente bruist van leven. - Een nieuw project wordt overwogen.

De Geest van God geeft hen een toekomstvisie, een visioen in:

“Stel mij Barnabas en Saulus ter beschikking voor het werk, waartoe Ik hen geroepen heb.” (V.2b)

Het is hetzelfde werk, waartoe Christus van begin af aan zijn discipelen heeft geroepen: Mt.28:19a: *“Gaaf dan heen, maakt al de volken tot mijn leerlingen...”*

Ook dit is een brug bouwen – namelijk een brug naar de wereld toe, naar andere volkeren toe. - En wie anders wordt geroepen om die brug te slaan, dan degene die sterk was in het verbinden en contacten leggen: Barnabas.

‘Bruggen bouwen naar andere volken’, hoor ik mensen denken: ‘dat is toch zending?’. Een beladen woord. Tegenwoordig is zending meer tweerichting-verkeer, gericht op verbinding en openheid: we leren van elkaar. De brug gaat internationaal van de ene oever naar de andere in wederzijds respect.

Barnabas stelde zijn leven in dienst van Christus en werd tot een bruggenbouwer van mens tot mens, van gemeente tot gemeente, en ook naar de samenleving en de rest van de wereld toe.

Die taak om bruggen te bouwen, om contact te zoeken blijft belangrijk. Nog steeds zijn er kloven en oevers te overbruggen tussen God en de mensen, tussen de mensen onderling, tussen kerken onderling en naar de rest van de wereld toe. Laten we dat samen proberen: een brug te vormen tussen mensen, tussen groepen in onze samenleving en daarbuiten.

Bruggen bouwen naar de vrede
in een wereld vol verdriet
waar onnodig wordt geleden,
waar men zoveel tranen ziet.
Bruggen bouwen, handen geven,
teken van verbondenheid,
samen vrienden voor het leven,
weg met alle haat en nijd.

Laten we dit straks als slotlied van deze dienst zingen. Amen.

Muziek

Open Ruimte

Gebed en Onze Vader

Eeuwige, barmhartige God,
 Wij willen u van harte danken, voor wat we door Jezus Christus ontvangen en geleerd hebben:
 voor de weg die hij ons wijst naar U en naar elkaar toe.
 Voor de bruggen die Jezus steeds weer sloeg tussen vriend en vijand,
 tussen mannen en vrouwen,
 tussen volksgenoten en vreemdelingen,
 tussen armen en rijken,
 tussen vereerden en verachten,
 tussen machtelozen en machtigen.

Wij danken u voor bruggenbouwers die Jezus daarin gevolgd zijn door de eeuwen heen,
 mensen zoals Josef met de bijnaam Barnabas – zoon van bemoediging – hoe hij in Christus'
 naam mensen met elkaar en met U in verbinding bracht en vele bruggenbouwers na hem.

Eeuwige, we willen u vandaag bidden om nieuwe openingen en bruggen waar mensen elkaar
 mijden of juist naar het leven staan: voor Oekraïeners en Russen; voor moslims en christenen,
 voor Israëli's en Palestijnen,
 voor de partijen in allerlei slopende en gewelddadige conflicten op plaatsen waar we niet eens
 weet van hebben of die we vergeten zijn – in Afrika, Azië en elders.
 We bidden ook voor families en gezinnen waar de een met de ander overhoop ligt.

God, schenk toch wijsheid, zelfkennis en eerlijkheid: voor onszelf,
 voor de politici en de partijen in ons land, in Europa, in Amerika, en over de hele wereld.
 Schenk toch wijsheid, zelfkennis en eerlijkheid voor de kerken en geloofsgemeenschappen –
 ook voor onze gemeenten, om aan te voelen waar we contacten kunnen leggen, kunnen
 verzoenen, misschien vrede kunnen stichten, Uw liefde kunnen uitstralen en bruggen bouwen.
 Wilt u ook bij de Open Hof kerk in Kampen zijn, die zo volhardend en trouw, vol liefde zich inzetten
 voor de familie Babayants – samen met anderen...
 God, help ons, er te zijn voor wie ziek is of eenzaam. Wij bidden U voor alle mensen in rouw en
 die het moeilijk hebben.

In de stilte bidden en denken we nu de dingen die ons persoonlijk bezighouden en raken.

...stilte...

We bidden samen tot U - omwille van de toekomst van de wereld die ook onze toekomst is:
 We bidden met de woorden die Jezus ons in het hart en in de mond legt:

(oudere versie)	(versie van NBV 2006)
Onze Vader die in de hemel zijt.	Onze Vader in de hemel!
Uw naam worde geheiligd	Laat uw naam geheiligd worden,
Uw koninkrijk kome.	laat uw koninkrijk komen
Uw wil geschiede in de hemel,	en uw wil gedaan worden
alzo ook op de aarde.	op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.	Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
En vergeef ons onze schulden,	Vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.	zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig is.

En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.

Want van u is het koninkrijk

en de kracht en de heerlijkheid - in eeuwigheid

En breng ons niet in beproeving,

maar red ons uit de greep van het kwaad.

Want aan U behoort het koningschap,

de kracht en de majesteit - in eeuwigheid. Amen

Collecten

Zingen "Bruggen bouwen naar de vrede" (mel. "Alle Menschen werden Brüder")

Auteur onbekend 3 coupletten

Zegen (samen)

Laten we nu aan het einde van de dienst elkaar en de wereld zegenen:

De Eeuwige zegent je en behoedt je!

De Eeuwige doet zijn aangezicht over je lichten

en is je genadig!

De Eeuwige verheft zijn aangezicht over je

en geeft je vrede!

Zingen "Gezegend gaan we nu van hier...Amen"

= melodie van 273 "Loof God die zegent al wat leeft"

Zingenderwijs 57

Gezegend gaan wij nu van hier,

en God gaat met ons mee

en geeft ons moed en levenskracht,

zo gaan wij niet alleen. Amen.

Doven van kaarsen